

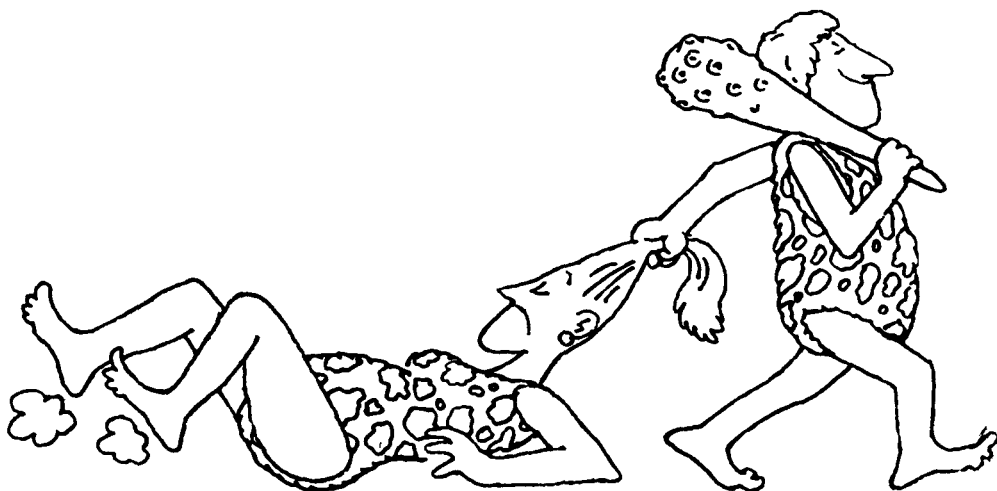
Plaça Gran

Publicació
Granollarina

Núm. 13

Dissabte, 3 de febrer del 1979

Preu: 25 ptes.

Paràsits de la Beneficència

A la caça d'una entitat altruista

La Gran Olimpiada del Circ va posar-se en contacte amb el Patronat de Pares de Nens Subnormals. Aquests últims es varen negar en rodó. El refús fou immediat. Els cartells devien estar a la impremta. Sortiren al carrer anunciant la col·laboració de l'esmentat Patronat. La reacció també va ser immediata. Els cartells hagueren de ser retirats o esborrats.

Els del Circ necessitaven una entitat benèfica. Des de l'Ajuntament es va avisar als representants de les Guarderies Municipals que es presentessin urgentment per tal que els patrocinessin.

Els oferiren 75.000 pessetes segures i netes, i a més no havien de sortir en els cartells. Ningú se n'assabentaria. Només figurarien en els papers interns. Després de reunir-se els de les Guarderies Municipals oferiren el «patrocini» a canvi de mig milió. El resultat com era d'esperar va ser negatiu.

Què hi ha darrera de tot això? On és l'afany altruista dels organitzadors? Sembla una espècie de màfia! Paràsits d'entitats benèfiques? Què pretenien. Un estalvi d'impostos? Una utilització gratuïta del pavelló esportiu?

El què està clar és que s'anava a la caça d'una entitat benèfica. A l'Ajuntament s'hi va poder veure la popular actriu catalana Mary Santpere. I també sembla que feia gestions el no tan popular Jaume Illa Morell.

Quina solució s'ha trobat? A hores d'ara s'ignora. Felicitem les entitats benèfiques que han sabut distingir entre «patrocinar» i utilitzar-les per a un guany. Està a la vista que l'entitat benèfica resultava un negoci. S'està escamnar d'altres situacions semblants.

Veiem que el Circ no és tan idealista. Darrera seu hi ha tot un engranatge realment brut. Dues entitats han refusat la combinació «altruista». I és així com han sortit al carrer els baixos instints d'un negoci comercial.

Patrocinar era sinònim de reclam i benefici. I amb tot això què hi pinta l'Ajuntament?

L'Ecologia avui

L'Associació Cultural i l'Associació de Veïns Granollers - Centre, estan organitzant a la Casa de Cultura, un cicle de conferències i debats, que sota el títol «L'Ecologia Avui» tracten de la problemàtica del medi ambient a cosa nostra. Fins al dia d'avui s'han realitzat dos actes, els titulats: «Moviment Ecologista» —presentat per Santi Vilanova, membre del «Grup de Periodistes Ecologistes» i director de la revista «Userda»— i «Protecció Ecològica del Montseny i Montnegre».

Celebrem que noves entitats de Granollers se sentin mogudes per la temàtica de la natura. Fins ara, i que recordem, només l'Agrupació Excursionista de Granollers i grups d'esplai com l'Escollisme i Colònies havien celebrat actes o realitzat accions sobre aquest tema. I a nivell d'exposicions en el Centre d'Estudis de l'Associació Cultural.

Moviment ecologista

Santi Vilanova i el seu acompanyant presentaren tota la problemàtica ecològica —recursos naturals, energia, pol·lució, agricultura, grans concentracions humanes...—, relacionada amb l'economia, i més en concret, amb els plans de desenvolupament econòmic del país. S'afirmà que aquests plans han estat lligats i dirigits, en el nostre país, per tècnics vinculats a la banca i a les indústries multinacionals americanes. Aquest fet, juntament a la progressiva penetració de capitals estrangers està hipotecant al país. El cas del petroli de les costes tarragonines, les centrals nuclears... tot està a favor de la gran indústria pesada, necessitada de grans capitals i per tant dominada per les grans empreses internacionals. Totes aquestes estructures desborden les possibilitats dels partits polítics i dels mateixos governs, portant a situacions en les quals, de fet, el poder de decisió està més en mans de certs consells d'administració que no pas en les de les institucions polítiques del territori. Davant de tot això l'ecologisme es

segueix a la pàg. 3

Una inversió rendable

APARTAMENTS

Totalment acabats

a

L'Ametlla del Vallès

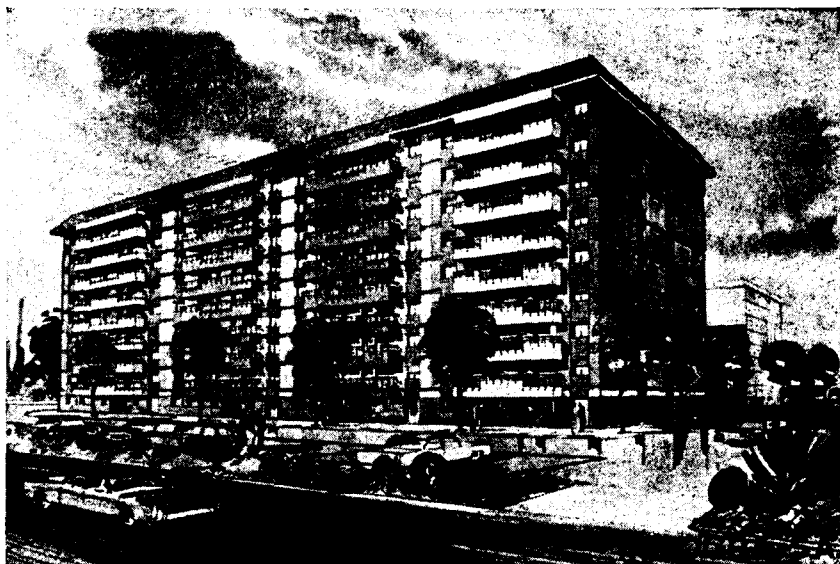
a nivell de Ciutat Jardí

des de 1.999.000 ptes. de preu total

es garanteix el lloguer

per temporades

Telefoni de 10 a 2, de dilluns a divendres al 318 38 46

«Sóc propietari d'un magnífic pis»
«Tinc grans facilitats de pagament»
«El meu pis té tot el que necessito»

Vostè també pot dir el mateix.
Aprofiti's de la nostra experiència,
doncs construïm pensant en vostè.
Comprobi el que diuen els nostres clients
i vostè també serà
la nostra millor publicitat

INMOGRA, S.A.

Girona, 17, 1.º - Tel. 870 19 91 - GRANOLLERS

ESQUIS

GUANTS

BOTES

ULLERES

ANORAKS...

**Tot el que cal pels Esports d'Hivern
ho trobareu a:**

Esports SASTRE

Plaça Perpinyà, 15 - Telèfon 870 54 50

GRANOLLERS

Televisió Catalana

Avui d'ssabte, 3 de febrer, a les nou del vespre, a la Casa de Cultura, es celebrarà l'acte de presentació i col·loqui de la **Televisió Catalana**, que s'està promouent una campanya per tot el país, a fi d'aconseguir aquest centre d'informació tan important en la vida d'avui.

Esperem que els granollerins assistiran a l'acte informatiu que se'ns ofereix.

"Marieta cistellera" al Club de Tenis Els Gorchs

Avui, dissabte, a tres quarts d'onze de la nit, el quadre escènic del Club de Tenis Els Gorchs, presentarà el sainet vuitcentista **Marieta cistellera**, de Salvador Bonavia i Panyella. Obra del teatre català que anys enrera va obtenir un gran acolliment de públic.

Aquests afeccionats granollerins són dirigits per Francesc Plana i Ramon Gómez, dos entusiastes d'anys al Teatre Col·laboren al muntatge escènic les cistelleres Massagué, de Granollers, i Pascual, de Les Franqueses, com també la Floristeria Mas de La Garriga,

Una aproximació a l'Estatut de Sau

El proper dilluns, 5 de febrer, a un quart d'onze del vespre, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, el membre numerari del Centre d'Estudis, En Josep Verde i Aldea, presenta la seva ponència: **Una aproximació a l'Estatut de Sau**, amb el següent guió: Primer: Pressupòsits de l'elaboració. Segon: El procés d'elaboració com a discussió i votació de l'Estatut, i Tercer: El text de l'Estatut.

Interessant sessió pels granollerins, pel tema i per la persona que el presenta, qui fou un dels «v.nt.» que hi treballà.

Groenlàndia '78 conferència - projecció

El proper divendres, 9 de febrer, tindrà lloc a la Sala Sant Esteve de la Parròquia, a un quart d'onze de la vetlla, la Conferència-Projecció de Diapositives GROENLÀNDIA '78, que és un resum del que fou l'Expedició muntanyenca que la Secció d'Escalada de l'Agrupació, S.E.D.E.G., portà a terme en el Fiord muntanyós d'Eivgsfijor, a la Costa Occidental de l'illa de Groenlàndia, l'estiu passat des del 25 de juliol al 24 d'agost.

Número pel Carnet d'Identitat

A fi de facilitar l'entrega del Carnet d'Identitat, servei que es porta a terme en el local de la Policia Armada, tothom que necessiti aquest servei, prèviament té de passar de **8 a 9 del matí** a recollir el número i d'aquesta manera tindrà menys molèsties per a realitzar el tràmit corresponent.

Nova Junta de la Societat Coral Amics de la Unió

En la reunió celebrada el passat dissabte 27 de gener, en el local de la Societat Coral Amics de la Unió, després de la corresponent votació la nova Junta per l'any 1979 va quedar formada per: Vicenç Buñuel i Vila, president; Josep Gibert i Roqué, vicepresident; Fèlix Llopart i Uyà, secretari; Joan Berruezo i Bellonch, vicesecretari; Angelina Colomer i Brosa, tresorer; Jaume Cunill i Molgosa, comptador; Josep Garrell i Soto, Joan Vila i Catafal, Pere Ferrer i Xifré, Miquel López i Rojas, Antoni Dalmau i Torras, Josep Font i Riera, Lluís Sitjes i Ballejà, i Maria Josep Gibert i Fontcuberta, vocals, i Josep Blanchart i Abancó, arxiver.

En aquesta reunió, a la que assistiren molts socis, també va elegir-se la tradicional Excursió de Pasqua, de les quatre que presentà la Junta, va escollir-se la de Madrid.

Delegació Local del Col·legi Català d'Arbitres

A Granollers s'ha format recentment una Delegació d'Arbitres de Futbol del Col·legi Català, essent força nombrosos els representants de la nostra ciutat i comarca que s'ha incorporat a aquesta difícil tasca de l'arbitratge. A tots ells, els felicitem cordialment i els desitgem molta sort en la seva nova labor esportiva.

La Marxa del Llobregat

En el cicle de conferències de l'Ecologia Avui, el dijous, 8 de febrer, a dos quarts de deu del vespre, a la Casa de Cultura, tindrà lloc la tercera xerrada amb el tema: Una experiència de lluita ecològica: **La Marxa del Llobregat**, a càrrec de Salvador Balcells, del Grup medi ambient del Prat, qui fou promotor de la marxa que va celebrar-se, no fa pas gaire temps.

Delinqüència Juvenil

Fa cert temps que es vénen succeint el robatori de moneders a les dones que transiten pels carrers, per joves delinqüents, que avui denunciem pel fet ocorregut al carrer de Corró, a la granollerina Maria Pujol i Murtra, de 77 anys, a qui van agredir per robar-li el moneder, causant-li fractura i luxació del coll i fractura del fèmur esquerra, ferides apreciades al ser internada a la Policlínica del Vallès.

Robatori que ha estat molt comentat, perquè de cap manera haurien de passar fets com aquest. No cal dir que la Policia Municipal, prendrà mesures per procurar que aquests joves vagin pel bon camí.

Barbàrie a les escoles

A l'Institut i a l'Escola del Treball, van entrar-hi un grup d'incívils, que van robar llibres i vestits dels alumnes i van fer desperfectes a diferents aules i fins i tot van abusar de la seva força bruta.

Aquestes visites incívils, van passar a quarts de sis de la tarda, ja que van entrar-hi per dues vegades. Els pacífics alumnes, després de l'esglai van reaccionar i van localitzar el grup de joves incívils als autos-xoc que hi ha al Roger de Flor, aconseguint recuperar part del robatori.

Com és que no van ser detinguts?

Dona apunyalada

El dimecres, en una de les escales del bloc de pisos de la Plaça Torras i Bages, a sang freda, fou apunyalada la dona que realitzava la neteja, per uns joves que es suposa anaven a robar i que un cop realitzada aquesta brutal agressió van desaparèixer.

Vida Cultural de Granollers

Un grup de nenes i nens d'onze i dotze anys, alumnes del col·legi Jardí Infància, del carrer Ponent, han realitzat un bon treball sobre la vida cultural de la ciutat.

La sorpresa dels petits granollerins ha estat grossa, ja que no sabien les moltes activitats que es fan gràcies a les entitats de la Comissió Fabra.

Salvador Del Bas ha exposat a Barcelona

El pintor granollerí Salvador Del Bas, ha realitzat una exposició de la seva obra, a la Sala Mayte Muñoz, de Barcelona, que fou molt visitada i elogiada per crítics barcelonins.

Felicitem aquest artista per l'èxit aconseguit.

Moviment ecologista

presenta com una alternativa clarament política, que treballa principalment per obtenir i donar informació amb la qual presentar problemes i alternatives als interessos de les empreses contaminants o a les que el cost social de la seva activitat és major als beneficis que l'interès general en pot treure.

Els problemes del medi ambient són molt nombrosos i molt variats. Un enorme mosaic de casos va ser la xerrada —el «tren nuclear» que passa cada tres mesos amb residus atòmics, les explo-

sions de gas i els dipòsits al costat de la població, la marginació d'energies dolces, etc., etc.—, un enorme mosaic són els problemes concrets de la realitat. Tots ells afecten a la comunitat i per tant a l'organització de la convivència en aquesta comunitat. Potser després de tot això seria bo preguntar-se sobre quines respostes donen els partits polítics i els governants a una qüestió que a la llarga no és cap altra que la mateixa subsistència de l'home en aquest món.

Lluís Diumaró

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Redacció: Arian Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

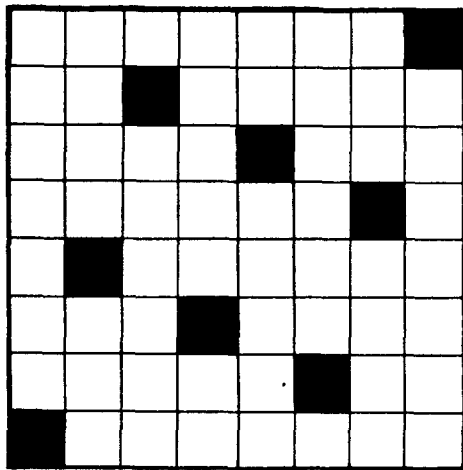
Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

ve de la pàg. 1

HORIZONTALS

1. Carreró sense sortida. — 2. Grau d'elevació d'un so. Ajudar. — 3. Pregar, fer oració. Al revés, planta umbel·lífera, comestible. — 4. Faré rima. Consonant. — 5. Una altra. Al revés, que té els cabells blancs (fem.). — 7. Haver, posseir. Al revés, fruit de la taperera.

VERTICALS

1. Pertorbat atordit. — 2. Diminutiu d'Adjutori. Fill d'un fill o d'una filla. — 3. L'última. Plego les veles, perquè l'embarcació vagi més pausada. — 4. Al revés, reunió de persones que es diverteixen ballant. Anar, a Castella. — 5. Al revés, sufix que indica que un element actua amb la valència més alta. Arbre de fusta molt estimada per a la construcció. — 6. Que s'adiu. Consonant. — 7. Cap de capitalista. Així i — 8. Rascle petit.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Alcalde. — 2. Fo. Plena. — 3. Edil. maT. — 4. Cubeta. O. — 5. T. Ecònom. — 6. auR. Balí. — 7. Trini. Ec. — 8. àciremA.
V.: 1. Afectat. — 2. lodU. Urà. — 3. C. Ibèric. — 4. Aplec. Ni. — 5. Ll. tobiR. — 6. De mana. E. — 7. Ena. óleM. — 8. Atòmica.

PlaçaGran

Publicació Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Esports

Un moment d'ensopiment

El futbol a casa nostra, n'ha passat de totes, en el transcurs del temps hi han hagut moments d'eufòria i moments d'ensopiment, ara, tal vegada estem en un moment d'ensopiment.

Si en ocasions l'Esport Club Granollers, pràcticament únic suport futbolístic local, ha competit en primera línia catalana, essent un dels equips a batre en aquells llunyans Campionats de Catalunya, així com també va destacar a la Divisió Espanyola, sobretot amb el suport d'una afició que omplenava el camp diumenge rera diumenge, i que el futbol local era tema de conversa a totes les tertúlies granollerines, ha passat, en el moment present, a un punt gairebé desco- ratjador.

L'E.C. Granollers, juga en aquest moment a la categoria Preferent del futbol regional, i a dir veritat, ocupa un bon lloc a la classificació; dit així, no està gens malament, però sembla ser que la qüestió no funciona, en realitat si l'equip s'aguanta, és gràcies a uns pocs abnegats afeccionats que formen la Junta de l'entitat, perquè públic que assisteixi als partits és ben poc, a més la població

s'ha desentès completament del Club. Actualment els granollerins no es senten identificats amb el nostre futbol, i el que és curiós, com es pot constatar en qualsevol tertúlia, el nostre futbol és el Barça, aquest Barça que ens porta a tots de cap; els uns perquè en fan massa cas, i altres que per oposició ens fem indiferents, però que analitzant la realitat, gairebé hem de dir que ens ha destruït el nostre esport. Veiem a Granollers mateix, com el Club local crea una sèrie d'equips de nois de deu i dotze anys. Per aquests nois, sigui pels seus pares, sigui per la situació imperant, la seva màxima il·lusió és jugar amb el Barça, i en el cas de no complir-se aquesta il·lusió deixen en gran majoria de jugar, posant de manifest la nuia educació esportiva que qualsevol persona ha de tenir.

Per tot això, en parlar de noves estructures pel nostre país, sovintment oblidem aquestes situacions creades, fortament arrelades i que el comodisme imperant farà difícil la tasca d'un ressorgiment esportiu no tan sols a Granollers sinó a tot Catalunya.

J. Comas

Comunicats Electorals

Els Comitès Locals del Partit Socialistes de Catalunya, ens han comunicat les llistes que presentaran en la seva candidatura a les properes Eleccions Municipals.

GRANOLLERS

Rafael Ballús, Joan Martí Torres, Anna M. Palé, Antoni Cornellas, Manuel Marañá, Santiago Rodríguez, Concepció Navarrete i Àngel Palomino.

CANOVELLES

Francesc Martos i Aguilera, Marià Lucas i Modenes, Antoni Sánchez i Carrasco, Maria Gispert i Bufí, Manuel Martos i Ruiz, Antoni Bujaldón i Domene, Jaume Castellà i Grau, Antoni López, Joan Ulldemolins, Orestes Toledo i Vellizco, Francesc Cortés, González Piris, Jacint Bujaldón, Antoni López, Jesús Rey, Joan Martos i Benigne Bermejo.

Candidats a les Eleccions Generals

En la llista de candidatures al Congrés de Diputats hi hem descobert la presència de més granollerins o vinculats a la ciutat.

En la coalició de «Unión Española» hi figura el senyor Pere Viaplana i Riera, en tercer lloc. I en la coalició del Bloc d'Esquerra d'Alliberament Nacional hi ha el senyor Llorenç Peláez i Meca, veí de La Roca, que treballa a Granollers.

L'apotecari

FEBRER

- D'assabte, dia 3: Ochoa
- Diumenge, dia 4: Rahola
- Dilluns, dia 5: Torrents
- Dimarts, dia 6: Arimany
- Dimecres, dia 7: Bellavista
- Dijous, dia 8: Jonch - Puig
- Divendres, dia 9: Montaña
- Dissabte, dia 10: Parera

A L'Ametlla del Vallès

un propietari vendria un troç de la seva

Finca Rústica

molt ben situada amb **aigua, llum i dret d'edificar-hi**

Si pot interessar-li veure la, convingul dia i hora, telefonant de 10 a 1, de dilluns a divendres al 318 38 46

Anècdotes i Xafarderies

● **Les escoles privades faran vaga.** Pel dimecres 8 i dijous 9 de febrer està prevista una vaga de mestres. La primera salutació a les negociacions del nou Conveni estan envoltades pels rumors d'unes altres vacances. Escolars s'entén, no laborals.

● **Sí a la Gasolinera.** Aquest és el parer del nostre Ajuntament en recórrer al Tribunal Suprem contra la sentència anul·latòria del Judici contenciós administratiu. Podrem continuar parlant de l'Ajuntament com a «nostre»? És nostre o «seu» aquest Ajuntament?

● **La Memòria de les «Vivendes Municipals».** S'ha fet públic un document que en diuen «memòria» (?). Per cert molt incomplet. Callen moltes coses. Que han perdut la memòria?

El «seu» Ajuntament es va embolicar. Ara per autojustificar-se i tranquil·litzar l'angoixosa situació ens expliquen la «seva» versió ciclostilada en edició butxaca de 68 pàgines. Quasi un poema.

● **L'Ajuntament informa.** A la Casa de Cultura el 23 passat el Sr. Muro, tot sol, va informar de la situació de les Vivendes Municipals de Cal Mònic. Es comenta que el senyor Llobet no hi va poder assistir, i que altres consellers tampoc van voler donar la cara. I el senyor de Riquer? Al final es presentà la proposta de vendre-les.

En canvi els partits polítics hi eren presents.

● **A Canovelles els socialistes no fan el que volen els suqueros.** Això és motiu d'un comentari realitzat pel periòdic «Mundo Diario», titulat «Derecha unida, izquierda dividida».

Ara veiem que presentar-se individualment se'n diu «protagonisme».

● **La Parròquia de Fàtima també té memòria.** Hem vist el full informatiu de la Comunitat Parroquial Ntra. Sra. de Fàtima. Hi podem veure cronològicament les activitats portades a terme, estadístiques, estats de comptes i advertències pastorals.

Enguany la Parròquia celebrarà els seus vint anys. Bona memòria.

● **La Televisió Catalana vol informar.** Primer s'han adreçat a les entitats culturals. Ho han fet al Saló Espanya. Vollen fer un altre acte, obert, a la Casa de Cultura, però s'han trobat que han de fer molta cua... A última hora ens comuniquen que el faran el dia 3 de febrer.

● **Les Associacions de Veïns volen fer una proposta als partits polítics demanant que a les comissions de treball del futur Ajuntament hi hagi un representant seu.**

La política municipal canviarà. I ens alegrem d'aquest canvi d'actitud de les Associacions de Veïns. Passar de la crítica a la participació activa és tot un salt.

Comentaris d'urgència

Això no és notícia

Ho diuen els diaris d'aquesta setmana: El Govern ajudarà amb sis mil sis-cents milions de pessetes el Metro de Madrid, durant l'any 1979. En canvi no hi ha res previst pel Metro de Barcelona, de forma que ni tan sols podran començar a funcionar els sectors de Roquetes, La Guineueta, Verdum, Torra Baró, etc., que estan pràcticament a punt i que amb uns tres-cents milions de pessetes podrien entrar en servei.

Jo no sé perquè els diaris han publicat la notícia, quan es tracta d'un fet tan habitual durant aquests últims quaranta anys (i fins i tot abans, des de la submissió de Catalunya a Madrid), que per sí sol explica la degradació de la ciutat de Barcelona i els seus contorns.

No som rebentaires de temperament, sinó ben conscients que la demagògia d'una crítica fàcil i irresponsable és un dels pitjors enemics de la democràcia. Però ací no hi ha més demagògia que la de les xifres. La publicació de les xifres corresponents als diners públics destinats a Madrid i les corresponents als destinats a Barcelona, durant aquests últims quaranta anys, seria el més «demagògic» dels textos.

Com podem veure la situació no ha canviat, sinó que continua exactament igual. I no canviarà mentre els catalans ens deixem enlluernar pels Ministres, els funcionaris i els líders polítics dels partits de Madrid, i dimitim a favor d'ells el dret i el deure de governar-nos. Perquè en realitat hi ha una cosa en la qual estan sempre d'acord els polítics madrilenys de totes les tendències: Evitar que els catalans administrem els nostres diners, per tal de continuar ells administrant-los.

Des d'aquesta perspectiva el gran increment de la pressió fiscal, que signifiquen i significaran les reformes que s'estan portant a terme, permetrà resoldre els problemes del Metro de Madrid, però no pas els de Barcelona. I qui diu el Metro, diu tots els altres dèficits subterranis o de superfície.

C. U.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

CONVENIS COL·LECTIUS

24 de gener — Convenio Colectivo Sindical de trabajo del sector provincial de fabricantes de juguetes.

25 de gener — Resolución por la que se homologa el acuerdo de Convenio Colectivo Sindical de Trabajo de la empresa S.A. Camp (Barcelona).

25 de gener — Convenio Colectivo Provincial para talleres de tintorería, despachos a comisión, lavanderías de autoservicio, planchado de ropa y lavanderías industriales.

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

24 de gener - CALDES DE MONTBUI

El Ayuntamiento de mi presidencia, en sesión celebrada el día 11 de diciembre de 1978, acordó aprobar la modificación de las Ordenanzas fiscales municipales que a continuación se relacionan:

Núm. 62. Derechos y tasas municipales aplicables a los servicios de Cementerio.

Núm. 75. Derechos por recogida domiciliar de basuras.

Núm. 77. Derechos por entrada de carruajes en edificios particulares.

24 de gener — PALAU DE PLEGAMANS

El Boletín Oficial de la provincia, núm. 298 de 14 de diciembre de 1978, publica edicto

anunciando la adaptación al Plan General de Ordenación Municipal de la Comarca de Sabadell del Plan Plegamans-Sur, cuyo plazo de exposición terminará el próximo día 14 de enero.

25 de gener — MOLLET DEL VALLES

Oposiciones libres para cubrir en propiedad una plaza de Recaudador (Agente Cobrador) y seis plazas de Guardias de la Policía Municipal.

**CLASSES
D'ANGLÈS**

Grups limitats

Telèfon 870 08 95

La vista és la que treballa

Dins la notícia referent al Carnet d'identitat, hem llegit la frase *la mala costum*, per cert molt estesa, tant al nostre idioma parlat com escrit.

Efectivament, diverses vegades hem pogut comprovar que moltes persones equivoquen el gènere de certs substantius sota la influència —ja no cal dir-ho— del castellà.

Si bé, en general, les paraules que, en castellà, són d'un gènere determinat, en català també són del mateix (ex. *el vidre* = *el vidrio*; *la cadira* = *la silla*), hi ha algunes excepcions, en les quals aquests dos idiomes se separen.

Recordarem, avui, que les principals són les següents:

l'anàlisi, les anàlisis

= *el análisis, los análisis*

l'avantatge, els avantatges

= *la ventaja, las ventajas*

la calor

= *el calor*

el corrent

= *la corriente*

el costum

= *la costumbre*

l'escafandra, els escafandres

= *la escafandra, las escafandras*

la fi (acabament final)

= *el fin*

el llegum

= *la legumbre*

el pendent

= *la pendiente*

les pólvores

= *los polvos*

el senyal

= *la señal*

El mot *vessant* (vertiente) admet indistintament els dos gèneres.

Cal tenir en compte, així mateix, que hi ha alguns mots que s'usen dins tots dos gèneres, amb significació, però, diferent.

Així, *el son* (acte de dormir) i *la son* (ganes de dormir); *el llum* (aparell) i *la llum* (agent físic); *el vall* (fossat; excavació longitudinal pregonja feta en el sòl) i *la vall* (espai de terreny comprès entre dues cadenes de muntanyes); *el fi* (finalitat, objecte, equilibri de la balança) i *la fi* (terme, acabament, final); *el còlera* (malaltia) i *la còlera* (irritació violenta contra algú; també significa bilis); *el salut* (acció de saludar) i *la salut* (sanitat); etc.

També hem d'esmentar que existeix una quantitat de noms abstractes acabats en *or*, que la llengua literària, seguint el català antic, fa femenins, però que per als quals el llenguatge corrent ha generalitzat el gènere masculí. Citem, entre d'altres, *amor, color, dolor, favor, fervor, furor, honor, rancor* i *terror*.

Per tant, calia escriure, *el mal costum*, tota vegada que *costum* és masculí.

Hem vist també la frase *Vivendes Municipals*. No tenim noció que l'Institut d'Estudis Catalans hagi admès el mot *vivendes*, fins ara. Per tant, creiem que mentrestant cal substituir-lo per qualsevol d'aquestes altres paraules: *estatges, habitacles, cases, mansions, residències*, etc. En el cas que assenyalarem, estimem que la més idònia fóra *estatges*. Així, *estatges municipals*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

L'Ajuntament en Malgrat conèixer l'oposició d'

L'Ajuntament torna a dir que SI

A l'interior del casc urbà de Granollers, a la cantonada del carrer del General Mola i del Foment, el senyor Marià Ganduxer i Relats hi volgué instal·lar una Estació de Servei amb concessió de C.A.M.P.S.A. a la que s'hi oposen els veïns.

L'ALCALDE VA FIRMANT DECRETS

El 7 de maig de 1976 els Serveis Tècnics Municipals emeten l'informe, que motivà el Decret de l'Alcaldia del 15 de maig manifestant: «Que la Estació de Servicio en cuestión es necesaria por cuanto se carece de ella en el centro de la población».

L'accés d'entrada a la Gasolinera havia de ser per la Carretera 152 —General Mola— i la sortida pel carrer del Foment. També aquest Decret explicava que «se están construyendo nuevas vías urbanas... que provocarán que el tráfico no discorra por la actual travesía de la carretera N-152».

Aquest document anava adreçat al Cap Nacional de Carreteres de Barcelona.

El 28 de febrer de 1977 l'alcalde dicta un altre Decret motivat per un escrit presentat pel senyor Marià Ganduxer sol·licitant una llicència per instal·lar l'Estació de Servei: «Visto el resultado de la información pública practicada, los informes emitidos y habiendo la Comisión Provincial de Servicios Técnicos calificado dicha actividad como molesta y peligrosa por ruidos y materias fácilmente combustibles. Vengo en conceder dicha licencia, debiendo adoptarse las medidas correctoras que señala la Comisión de Servicios

Técnicos en su informe... contra este Decreto puede interponer recurso de reposición en el plazo de un mes, ante la Alcaldía, previo al contencioso-administrativo».

El senyor Josep Canudas Ganduxer i altres formulen recurs de reposició. Cal assenyalar que l'Associació de Veïns no pot actuar per no estar constituïda oficialment, i que tota la documentació del barri serà encapçalada per l'esmentat senyor, curiosament emparentat amb el promotor de la Gasolinera.

El 26 d'abril de 1977 l'alcalde dicta un altre decret: Hecha consideración del informe emitido por los Servicios Jurídicos de este Ayuntamiento al respecto... vengo en: **Desestimar** el indicado recurso de reposición», que sava a la construcció de la Gasolinera.

ES SUSPEN EL PERMIS TEMPORALMENT

El 30 de juny, el Ple Municipal acorda la suspensió temporal de les obres per raons de tipus públic i fins que es resolgui el dictamen a emetre per una comissió mixta.

El 8 de novembre de 1977, presenta el senyor Canudas (la AA.VV. no estava legalitzada), demanda per falta d'informació pública de l'expedient administratiu per no haver-se fet públic en el Butlletí Oficial, per no haver-se notificat la iniciació de l'expedient a un veí immediat i directe, com és el Garatge Eloy i per faltar en l'expedient els perceptius informes de la Delegació Provincial de Barcelona i el del Servei d'Extinció d'Incendis de la mateixa Diputació.

Ara vol la Gasolinera

Veïns del Barri de Sant Miquel

LA SENTÈNCIA FAVORABLE AL BARRI

En el text de la sentència i entre «considerandos» hi ha alguns punts que creiem cal donar a conèixer.

El lloc d'emplaçament de la Gasolinera com a «zona d'eixampla», en el que els únics establiments industrials permesos són els de condició artesana sense molèsties per a la vivenda i que no produeixin gasos, oïors moestes, sorolls excessius, perillosos, ni tampoc acumulació de tràfic. Amb la qual cosa no s'entén com els tècnics del municipi concedeixen una llicència a una activitat que reconeixen molesta i perillosa. **L'Ajuntament va infringir les seves propies normes.**

Resulta també que quan el tràfic sigui superior a 250 vehicles d'intensitat mitjana diària hi ha una reglamentació que diu que el seu emplaçament cal fer-ho en carrer secundari, paral·lel al principal guardant una distància de 150 metres de la carretera. **L'Ajuntament diu que aquesta reglamentació únicament afecta les carreteres i no a les vies urbanes i sosté que perd la seva condició de carretera en tenir nom del carrer.**

El veredict del Tribunal dona la raó al barri de Sant Miquel a través del senyor Josep Canudas i **anul·len els Decrets de l'Autoritat Municipal per no ser conforme al Dret i per tant anul·len la llicència concedida per a fer-hi la polèmica Gasolinera.**

A QUI REPRESENTA L'AJUNTAMENT?

En aquesta sèrie de documents podem observar fàcilment el parer de l'Ajuntament —Alcalde i tècnics—. La Gasolinera és necessària, és molesta i perillosa pel soroll i matèries fàcilment combustibles, però malgrat tot això l'autoritzen i fins i tot desestimen els recursos formulats pel veïnat.

Pensem que simultàniament hi ha hagut l'enganxada de cartells «Gasolinera No» i els llençols als balcons del barri, la majoria dels quals estaven al voltant de la confluència dels carrers del General Mola i del Foment.

L'Ajuntament va prendre partit en favor de la Gasolinera. Quin interès hi pot tenir en aquesta tossuderia? Els veïns davant els seus «representants» del municipi que no els fan cas, es veuen abocats a presentar recurs contenciós administratiu. L'advocat que va assumir la defensa és el senyor Carles Felip Font i Aussió, fill del granollerí senyor Carles Font i Llopert —antic batlle local—. El senyor Marià Ganduxer també fou defensat per una persona vinculada a Granollers —resident a Barcelona—, l'advocat senyor Josep Maria Xiol i Gasset.

Conversant amb els veïns del Barri de Sant Miquel ens comenten que més que l'alcalde, el que no entenen és el paper que han jugat els tècnics municipals. Quins papers de fer! L'alcalde ha anat signant els documents que ha provocat aquest enfrontament d'un barri amb el Municipi.

RECURS AL TRIBUNAL SUPREM

Després de tot això sembla que les nostres autoritats i els nostres tècnics haurien d'estar avergonyits. Doncs no! Ara els veïns ens acaben d'informar que el senyor Marià Ganduxer i **el nostre Ajuntament** no estan conformes amb la Sentència i que **recorren al Tribunal Suprem.**

Que el senyor Ganduxer vulgui recórrer és lògic, si és que la sentència del tribunal contenciós-administratiu no la troba justa. Ara, el que no entenem és que havent emès veredict una vegada a favor de l'acció d'un barri de la localitat, l'Ajuntament torni a actuar contra un sector del poble.

Tot això ens fa malpensar. Tot indica que al darrera s'hi amaguen uns interessos que no acabem d'esbrinar. Si no és així hem de qualificar d'incomprensible l'actuació de l'actual consistori.

Josep

Des d'«El Pou... calent»

A Granollers hi ha la «Pedra de l'encant», que els historiadors s'han mirat del dret i del revés per a treure l'entrellat de la seva significació primigènia, fins arribar a unes conclusions. Siguin les que siguin, la «Pedra de l'encant» és una institució ciutadana i també un símbol. Es ben trist el poble que no té un símbol; el de la pedra de l'encant ofereix una gamma extensa de possibilitats interpretatives, la qual cosa vol dir que la fantasia hi troba un bon camp per córrer.

I mentre parlo d'això em ve al magí, aneu a saber com —per aquelles menes de relacions inexplicables que de cop i volta se us presenten com projectades a la pantalla de la imaginació— aquell poema tan bonic d'«El Canigó» de Verdaguier, quan a través de les serralades i les valls es parlen els campanars de Sant Martí del Canigó i de Sant Miquel de Cuixà.

Sense tanta força lírica ni volada èpica, també podríem trobar un diàleg entre la «Pedra de l'encant» i el que és una típica essència garriguenca: el Pou calent. Tot i que els granollerins, sempre tan rics de capitalitat comarcal, desconeixen algunes característiques de les seves rodalies, saben ben bé que a La Garriga hi ha aigua termal; i la font pública d'on aquesta mana és «el Pou calent».

Un diàleg entre «la Pedra de l'encant» i «el Pou calent», no a través del cotxe de línia, sinó de les seves arrels històriques, seria força interessant. Què en tenen de secrets amagats l'una i l'altre en les seves entranyes!

Jo, que escric des de La Garriga, us puc dir que «el Pou calent» ha fet una revifalla en una forma nova i moderna: ha nascut una revista mensual i n'ha agafat el nom perquè vol ser una publicació garriguenca, tot i que, per a donar ja d'entrada un major enjòit a la seva aparició, hi ha intercalat uns suggestius punts suspensius, de lliure interpretació.

Les relacions exteriors avui dia són imprescindibles; per això un intercanvi de notes diplomàtiques entre «El pou... calent» i la «Plaça Gran», que és el marc de la Pedra de l'encant, era una necessitat primària. Però el sol fet de ser-ho ja demostrava la seva insuficiència i m'ha semblat que jo, com a col·laborador en les dues publicacions, podia ser una mica més que una freda nota diplomàtica. M'he posat el vestit d'etiqueta i, tot imaginant-me viatjant en una tartana —medi de transport eminentment vallesà— he decidit enllaçar el setmanari granollerí amb la revista garriguenca. Després de les primeres converses exploratòries he trobat els ambients tan ben disposats que puc dir, ben satisfet, que les plenes relacions diplomàtiques, comercials i culturals han estat definitivament establertes. Cadascú conservarà la seva plena autonomia, com en tot règim democràtic i ambdues col·laboraran en donar al nostre Vallès l'aportació d'un treball ben fet que desperti iniciatives, les fecundi i procuri alimentar el ferment que ha d'anar transformant el nostre país en la realitat social i política que, a través de matisos diversos, tots desitgem.

La parrafada d'ambaixador s'ha acabat. Desenganxo la tartana, em poso el vestit de cada dia i me'n torno a treballar; però abans em miro l'una i l'altra publicació i com a vallesà n'estic força content, perquè són un ressò viu de les inquietuds i vivències de cada poble.

Martí Sunyol i Genís

El Centre Dramàtic estrena rètol

A la fi, la casa de Can Pedrals resta per a les instal·lacions del Centre Dramàtic del Vallès Oriental, centre de formació i animació teatral. Ara ja s'ha fet estable la seva ubicació, i per fer-ho saber, s'ha col·locat el gran rètol a la façana de la plaça Maluquer i Salvador. Creiem que la presència del Centre, és un fet important, i que ha de donar estabilitat al nucli teatral, i, d'altra banda, ha de contribuir a la formació de la gent interessada potencialment pel teatre. La línia que vol seguir el Centre, en quant a pedagogia, és basada en l'aspecte d'animació, concepte que inclou també, moltes altres activitats de cara a la formació artística de l'actor. No és una acadèmia de teatre sinó un centre viu i dinàmic on hi tenen cabuda tota mena d'aspectes, directa o indirectament, relacionats amb el fet teatral.

Les activitats fonamentals del Centre estan dividides en dos grans blocs: els cursos o assignatures, i els seminaris. Els cursos oberts són l'expressió corporal (Pere Noguera), expressió oral (Coralina Colom) i maquillatge (Josep Cid). En quant als seminaris, el primer que es va fer, va donar-lo Jaume Melendres, que parlà de les innovacions en el teatre (naturalisme, expressionisme, Brecht i Artaud). Actualment, n'hi ha un d'encetat fa poc a càrrec del nostre redactor i crític d'art, Manel Clot, que parla de les corrents d'avantguarda a l'art contemporani, a partir de l'expressionisme. En aquest seminari es treballa amb diapositives, textos, manifestos, poemes i música, referent als temes que es tracten, i sembla que té una gran acceptació. El dia 5 de febrer, Iago Pericot comença un seminari de quatre sessions sobre «Es-

pai Escènic», que vol ser eminentment pràctic, i el dia 6, Xavier Fàbregas en comença un altre sobre la «Història del teatre català».

El nucli del professorat del Centre prové bàsicament de Barcelona, de l'Institut del Teatre; però la política que es vol seguir és la de la incorporació de persones de Granollers o de la comarca per a treballar-hi, i el primer pas per a aconseguir-ho, ha estat la incorporació de M. Clot.

Esperem que la presència estable i el funcionament del Centre Dramàtic tingui la incidència necessària sobre la nostra comarca.

Montserrat Ponsa

Llibres

ESPANYA

de Pere Bosch - Gimpera

La lliçó del Professor Pere Bosch-Gimpera està desenrotllada en una Introducció i deu apartats.

Ens fa remarcar l'absurd històric que ha patit el país des dels seus orígens històrics, quan, imposicions estrangeres, pretenien una unificació artificial, que violentava i feia fracassar l'espontània unificació dels pobles de la Península. L'artificiosa unitat, però, no es podia mantenir i, aleshores, qualsevol crisi produïa la renovació de la primitiva parcel·lació humana. I tanmateix, oficialment, s'ha fet creure que l'autèntica Espanya era l'artificial, la romana, la visigòtica, la Imperial, quan aquesta fou la que frenava o 1937, no s'ha aconseguit.

La tesi de l'autor consisteix en fer valer la decisiva importància de les arrels humanes del país. Arrels que encara determinen la vida actual. L'home desarrelat no pot rendir, no pot madurar. I encara és tasca actual la de deixar-lo expressar amb naturalitat perquè arribi, per

si mateix, sense forçar-lo, a tenir la seva personalitat per tal d'integrar-se amb les altres comunitats, i fer-ho amb ideals comuns, viscuts, i per tant, volguts.

Pere Bosch-Gimpera, un dels historiadors i investigadors més notables del país creador de la Prehistòria a Catalunya, recentment mort a l'exili (Mèxic, 1974), va pronunciar la lliçó inaugural del curs 37-38 a la Universitat de València, en plena guerra civil i el seu text fou escassament difós per les naturals dificultats bèl·liques i després fou destruït per violentava l'espontània evolució cap a una unificació natural, que, encara el les forces repressives del camp victoriós, que també l'obligaren a l'exili.

Avui, malauradament pel país, les seves teories (tan poc teòric com fou, ja que era un home d'anàlisi i de recerca, i per això capaç de teoritzar amb una base sòlida, quan s'ho proposés) encara no s'han tingut en compte i, confirmades novament per la desaparició d'una estruc-

tura que ens unificava artificialment, hem d'aprendre i aplicar, si volem subsistir i entendre'ns.

D'aquí ve l'interès de la reedició d'aquesta obreta, clara i alligadora, atractiva i sòlidament estructurada. Tant de bo la llegíssim i en treguéssim un bon profit. Interessant, també, el pròleg de Miquel Tarradell. Ens fa una història de l'obra, de l'autor i la valoració del que ens invita a llegir.

Fidel Daumal

Edicions 62, Barcelona, març de 1978.

Pròleg de Miquel Tarradell. Pàgines 81. Comprèn el pròleg (pàgs. 5 a 14), una bibliografia essencial sobre P. Bosch-Gimpera, el text «Lliçó inaugural del curs 1937-38 a la Universitat de València», traduït per Josep Ortiz (pàgs. 17 a 65), notes (pàgs. 67 a 76) i unes Taules cronològiques —vida, història, assaig històric— (pàgs. 78 a 81).

Venda de Pisos

situació cèntrica

Carrer Indústria cantonada Av. General Mola

**4 habitacions, cuina, menjador-estar,
bany, rebedor, terrassa i parking**

Informes: Telèfon 870 0154 o a la mateixa obra

De la vida estant

El poble sempre ha rebut de rebot

Durant la vida, les lluites i els afrontaments sovintegen. Creixem afrontant-nos i superant crisis. Després d'una colla d'anys de lluita ens hi habituem i, aquesta, resulta una situació tan normal com la de respirar. Sense oblidar que respirar també és lluita. I, així, parlem de lluites interiors, d'esforços, d'afanys, de sacrificis, de treballs, de dificultats, de conquestes, de combats, de renúncies, de victòries, de fracassos, de tàctiques.

Si fem la llista de les paraules del nostre repertori relacionades d'alguna manera amb lluites i afrontaments, quedarem parats. Són moltes més de les que suposàvem, tantes, que ens descobriran fins a quin punt la polèmica —la lluita— forma part del nostre viure.

Que la lluita és llei de vida, em sembla clar. Allò que no veig gens clar és que la festa la pagui, normalment, qui no hi té res a veure. D'aquí, potser, la dita popu-

lar: «Dos que es barallaven i, el tercer, va rebre».

Heu observat en quin moment i de quin manera, el tercer, entra en joc? Proposo un exemple inofensiu i innocent. El fill es sent contrariat per la negativa del pare. Sap, sobradament, que no pot més contra el pare, que té les de perdre. Les coses queden així aparentment. Diríeu que tot s'ha acabat amb el cop de porta, la cara llarga, el crit de protesta, els mots mastegats entre dents.

Al cap d'uns moments, el germà més petit, que jugava tranquil, plora. Què ha passat? Ja ho endevineu. El germà gran el molesta, l'amoïna, li pren les coses, l'atormenta, fins que gemega i plora. El fill gran, impotent i incapaç de prosseguir la lluita contra el pare, no s'ha rendit. Ni de bon tros. Ha canviat d'estratègia. Segeix lluitant contra el pare, però indirectament. El petit és quelcom del pare.

però dèbil i vulnerable. L'atac va dirigit al pare. I, ho demostra, que el gran no es detura fins que aquell explota i s'enrabia.

Això, precisament, és el que pretenia. I ho ha aconseguit. Ara, ja és feliç. Ara, encara que no es senti vencedor i victoriós, tampoc no es sent derrotat i vençut. D'alguna manera, ha reeixit. El tercer ha rebut de rebot, és cert. Però el pare ha saltat i ha perdut els estreps. El fill gran, ara relaxat, sense tensió de cap mena, amb el somriure dibuixat als llavis, enceta una convivència tranquil·la. Ha passat la maltempada i s'inicia un període de pau com si s'hagués convingut una treva.

L'exemple és inofensiu i innocent. Potser no pot aplicar-se a la vida social. Aquesta molt complexa. Aquell massa simple. Però no aniria malament observar la realitat que ens diu. Ben segur que fariem descobertes interessants i colpidores.

Deixant de banda teories molt solemnes i científiques diguem les coses pel seu nom sense disfresses, sense atenuants, sense justificacions. Donem fe de la nostra baixesa i descobrim-nos tal com som: dèbils, limitats i vulnerables. Mesquins, fins i tot. A partir d'aquí, serà possible el miracle, vull dir la convivència.

Tot plegat filosofia barata, direu. Possiblement. Però sovint la filosofia barata, la del poble, és plena de seny i rica d'intuïcions profundes i genials. Sovint, el poble fa diana. I quan el poble sospita que no es defensen els seus interessos, qui sap, qui sap, potser té nas, potser té raó.

Josep Cardús i Grau

GLOSES

L'oci dels jubilats

L'oci és ara la gran preocupació dels sociòlegs de tot el món, no pas per se «el pare de tots els vicis» com dèiem abans pel fet de confondre'l amb la ganduleria. Ara l'oció no és tan sols aquell jovenàs que no vol treballar perquè té mandra, sinó també el bon obrer, emparat per la llei a fi que, arribat a certa edat, disposi d'una pensió ben merescuda i pugui estar-se de treballar a l'hora de la minva de les seves forces.

Donada aquesta nova situació no cal dir que l'oci ha esdevingut un greu problema.

Gràcies a les noves lleis socials com acabem de dir ja que no el pateix solament el jove que té galvana, sinó també la persona que s'ha fet gran i ha entrat a l'hora de la jubilació. En aquest cas, cal omplir els moments vagants de tot el dia; cal donar un gaudi satisfactori a l'oció de la tercera edat, una distracció o altra apropiada a la seva decadència. Heus ací com el futur pensionista ha de preparar-se amb temps una dèria una afecció o un vici per tal de distreure's en l'edat madura. A propòsit d'aquest fet, recordem el blesme que vam merèixer d'un amic enfeinat a explicar-nos les seves caceres amb gran entusiasme. En veure l'aire ensopit amb què l'escoltàvem, li vam haver de confessar que mai no havíem practicat cap aventura cinegètica. Tot seguit s'enfilà a parlar-nos de la pesca, i en preguntar-nos si tampoc no ens agradava —vist que el nostre posat no s'eixorria— li haguérem de dir que no hi teníem gens de tirada.

—Doncs si no caceu ni pesqueu, com ompliu les hores de lleure? —va demanar-nos tot intrigat.

No vam saber com respondre-li, però a mida que hem anat posant anys, hem pensat en aquell bon amic, tan ben preparat per a passar a l'estat de jubilació. Ell ja tenia les seves afeccions, els seus esports, que bé o malament li omplirien les hores de vagància, un cop arribat a l'edat del repòs reglamentari.

Però nosaltres, sense dir-ho, també teníem i seguim tenint la nostra distracció favorita per a quan ens arribi l'hora del descans legal. Ja des de l'adolescència el nostre vici més picat ha estat la lectura. Vam començar amb «Les aventures de Bufalo Bill» i acabarem potser amb el famós llibre de «les Set Sivelles», si algún dia cau sortosament a les nostres mans.

XIXU

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONVINGUDES, DE TAQUIGRAFIA I MECANOGRAFIA

ES DONEN CLASSES PARTICULARS A TOTA PERSONA QUE VULGUI INICIAR-SE EN FRANCES I ANGLÉS.

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONVINGUDES, PER A PERSONES QUE VULGUIN APRENDRE ESCRIURE BE EL CATALA

TRUQUIN AL TEL. 870 05 86 (DE 7 A 10 DEL VESPRE)

LLUÍS GARRIGA, S. A.

Aparellatge Elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n° 53061 Luga

GRANOLLERS

BARCELONA

even

FORJATS - CERÀMIQUES - SANITARI

Exposició i Oficines:

Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

Batlle

MATARÓ - GRANOLLERS

FOTOGRAFIA - DISCOS

ULTIMES NOVETATS

Els divendres tanquem a dos quarts de nou del vespre,
no esperi comprar el dissabte a la tarda

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B O E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12 1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Confii els seus impresos a

IMPRESA ROCA

IMPRESA RAPIDA

PLAÇA PERPINYÀ, 20

TEL. 870 05 86 - GRANOLLERS

Sobre Sjoman i Suècia

Com a conseqüència del post-franquisme les cartelleres nacionals han esdevingut una mena de cinemateca on s'hi ha pogut trobar des del film clàssic mut soviètic fins al darrer porno-suau. Les distribuïdores no han tingut cap mirament i han arplegat tot allò que sonés a prohibit en temps pretèrit i que l'espanyolet estaria disposat a empassar-se.

A més de les pel·luculasses, pel·lícules i pel·liculetes, també ha arribat el temps de completar o descobrir filmografies de gent que, o coneixíem malament o només coneixíem de referències. En **Vilgot Sjoman** és un d'aquests. I de la seva dotzena de films se n'han projectat cinc aprofitant la conjuntura, però sense respectar dates, sense cap ordre: la primera estrena va ser «**En Handfull Karlek**» (Un grapat d'amor, 1974) a la que seguiren «**Syskonbadd 1782**» (Ma germana, mon amor, 1965), «**Jar Ar Nyfiken**» (Jo sóc curiosa, 1967) «**Troll**» (id., 1971) i «**491**» (id., 1964). Per a conèixer el món filmic d'en Sjoman aquest desordre no és la millor manera. Ara en el Principal se'n pot veure una, la tercera citada.

1. Parlar de cinema i Suècia és parlar de la Greta Garbo i de l'Ingmar Bergman (hom espera que quan es revisi la seva obra sense el fantasma de l'apologia, s'arribi a conclusions ben diferents a les d'ara) i la resta no compta. Una resta formada pels clàssics Sjostrom i Stiller i una nova generació de cineastes sortits els anys seixanta, dels quals coneixem a la Zetterling i en Widerberg i Sjoman.

2a. «Erem un grup d'avançats quan rodàrem «**Jar Ar Nyfiken**». Teníem l'arrogància de pretendre estar cinc anys avançats sobre els altres. Dèiem algunes vegades: dins de cinc anys els altres es deixaran arrossegar dolçament i faran el que nosaltres fem ara. Hauríem tingut raó.

«I si tenim raó, una pila d'escenes d'amor modernes apareixeran desesperadament arcaïques. Totes eixes històries de llençols apujats i llums tamisats per a amagar el sexe de la gent resultaran grotesques i ridícules. El què volem: suprimir els «clixés», cinema perquè les parets dels estudis puguin obrir-se i tinguem tots la possibilitat de trencar amb les velles tradicions idiotes del realitzar pintures de l'home, franques, netes i autèntiques.

«(...) Ma primera intenció era enviar al diable els estudis, capbussar-me en la realitat, filmar tot el que em semblava essencial. No tenia la menor importància que la cambra s'endinsés en les coses agradables, o desagradables, apetitoses o artístiques —podia

esser qualsevol cosa mentre fos viu, bullent, i que olorés a Suècia, la societat sueca, de ole als anys seixanta. Tres anys després estava a punt. Havia realitzat dos films sobre el despertar polític a Suècia. És el tema de «Jo sóc curiosa»: el que s'escau quan la virginitat política és desponcellada.»

2b. El film comença amb ànsies de «cinema-vérité»: la protagonista, Lena (Lena Nyman, veritable coautora del film que a més és col·laboradora en el guió signat pel propi Sjoman) entrevista gent sueca sobre la seva forma de vida, el seu turisme a Espanya, verificant-se un dels grans temes del cinema suec, l'avorriment; però més tard la Lena «s'enrotlla» amb un «tio» i ens expliquen la història d'amor-desamor; tot això esquitxat de diverses referències a la dictadura espanyola i al general Franco, que semblen servir d'exorcismes a fantasmes personals i notan-personals.

El film ha envellit. El seu conjunt resta molt híbrid: sembla ser que en Sjoman tenia moltes idees al cap i no sabia quina triar, una mena de pel·lícula-collage (ben diferent a la que fa en Makavejev, per exemple) per a explicar això de la virginitat política desflorada.

Amb tot però, és film que s'ha de veure, perquè el cinema suec no s'acaba amb Bergman i perquè Sjoman fa cinema interessant malgrat que a vegades sigui fallit.

D'altra banda, «Jo sóc curiosa» va servir per aixecar el sostre de la censura de molts països (em refereixo a la censura del 1967, quan aleshores a l'Estat Espanyol aquest film era impensable). L'explicitat de caire sexual d'alguna escena va causar l'existència de dues versions: les anomenades groga i blava, la segona més «suavitzada» que la primera. Per sort, aquí ens ha arribat la groga però onze anys després de la seva realització.

Lluís Bauxell

Telèfons d'Urgència

Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències	
de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
"	870 78 61
Parada Taxis	870 30 28

illa sports
tot per a l'esquí

Generalíssim, 165
Telèfon 870 16 34
GRANOLLERS

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Agenda

Cinema

ASTORIA

Sexualmente vuestro

El Gran Caracol

MAJESTIC

¡Arriba Hazoña!

Por la senda más dura

MUNDIAL

Las eróticas vacaciones de Stela

Secuestro

PRINCIPAL

Yo soy curiosa

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Mary Poppins

Teatre

Dissabte, 3 - Nit 11,45

Diumenge, 4 - Tarda 5,45

Club de Tennis Els Gorchs

Marieta Cistellera

Exposicions

Museu de Granollers

Granollers d'ahir i d'avui

Tarda, 6,30 a 8,30

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Teresa Santamaria

Feiners: 7 a 9

Festius: 11 a 2 i de 5,30 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Pop-Art a Catalunya

Sala B - Serret, pintures

Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Pintures i dibuixos

Tony de Riba i Jordi Estrada

Feiners: de 6 a 9

Festius: de 4 a 9

Diumenge, 4

Futbol

Camp C. D. Granollers

A les 9 - Alevins

Granollers A - C. F. Mollet

A les 10 - Juvenils

Granollers B - Castellar

A les 11,45 - Juvenils

Granollers A - O.A.R. Vic

Handbol

Campionat Juvenil Segon Grup B

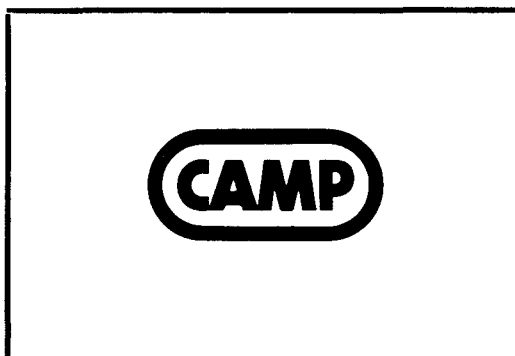
A les 11

B. M. Granollers - Puig-reig

Campionat Prov Primera Categoria

A les 12,15

B. M. Granollers - Puig-reig

**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**
